

ся грижа за свѣтовны-ты нѣща: защото никога не е чувствовалъ много отъ благословенія-та, които напоянува Писаніе-то, и за това не може да ги разумѣе. Трѣбува, напимѣрь, да не знае разумѣваемо-то чрезъ духовно-то мѣдрованіе за миръ-тъ Божій, и за радость-тъ на Св. Духа и проч., “а духовный-тъ разсѣждава всичко: знае що означава.” Бескнижный-тъ може да гледа писмена-та и рѣчи-ты, които начертаватъ страницѣ-тъ на книгѣ-тъ, и може да ся удивлява на книгѣ-тъ и на печатъ-тъ; но не разбира що гледа, защото не ся е училъ да чете. Колкото за мысль-тъ и намѣреніе-то на Писаніе-то, Господь е казалъ едно време на ученицы-ты си: “Думы-ты, които азъ говорѣхъ съ духъ и животъ” (Іоан. 6; 63). Часто ся нахожда подъ просты-ты фразы дълбоко и многоцѣнно значеніе. Когато ся повелява или запрещава нѣщо, заключава ся въ него и начало-то отъ гдѣто истича зло-то или добро-то. Така когато ся говори: “Не убій,” рѣчь по рѣчь ще каже, да не отнимаме на другыго животъ-тъ; но духовно-то значеніе заключава думы и размышленія, и да обычае другы-ты като себе си (Вижд. Мат. 5; 21, 22), и пакъ истина-та ся съобщава много пѣти чрезъ метафорически изрѣченія, и чрезъ притчи, на които неотбѣжно е нужно да издирюваме духовно-то значеніе или изясненіе. Можемъ най послѣ да приимаме дѣйственихъ ползъ отъ всячкы-ты исторически приключенія. А тыя